

'Leven sterker dan de dood'

Lezing: Handelingen 10, 34a, 37-43

Daarop nam Petrus het woord en zei: 'U weet wat er in heel het Joodse land is gebeurd, hoe het begon in Galilea, hoe God, na de doop waartoe Johannes opriep, Jezus uit Nazaret met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed. Hij trok als weldoener door het land en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God stond hem bij.

Wij zijn de getuigen van alles wat hij gedaan heeft, in het land van de Joden en ook in Jeruzalem. Zeker, ze hebben hem gedood door hem aan een kruishout te hangen, maar God heeft hem op de derde dag weer tot leven gewekt en hem aan de mensen laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen die daartoe door God waren aangewezen, aan ons namelijk, die samen met hem gegeten en gedronken hebben nadat hij uit de dood was opgestaan. Hij heeft ons opgedragen daarvan getuigenis af te leggen en aan het volk bekend te maken dat hij het is die door God is aangesteld als rechter over de levenden en de doden. Van hem getuigen alle profeten dat iedereen die in hem gelooft door zijn naam vergeving van zonden krijgt.'

Evangelie: Joh. 20, 1-9

Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek.

Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan.

Overweging

Op schilderijen die het Paasgebeuren verbeelden zie je vaak wachters voor het graf van Jezus. Want het verhaal vertelt, dat daags na die tumultueuze vrijdag, Pilatus bezoek kreeg van hogepriesters en farizeeën. "Heer", zeiden ze tegen hem, "het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen hij nog leefde, gezegd heeft "na drie dagen zal ik uit de dood opstaan". Geef aub bevel om het graf tot op de 3^e dag te bewaken, anders komen zijn leerlingen hem heimelijk weghalen en zullen ze tegen het volk zeggen: "Hij is opgestaan uit de dood"! Pilatus antwoordde: "U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed je kunt". Ze gingen heen en beveiligden het graf door de grote steen ervoor te verzegelen en er bewakers voor te zetten.

Bewakers die zijn er altijd wel. Ze staan voor de poort naar het nieuwe leven en willen niets liever dan dat alles bij het oude en bekende blijft;

- in de familie, waar ieder zijn en haar plaats heeft en houdt;
- in de kerk, waar mannen nog steeds méér dan vrouwen lijken te zijn; terwijl vrouwen toch de eerste verkondigers waren van Jezus' opstanding;
- in de samenleving, die 'zij' tegenover 'wij' plaatst.

De bewakers hebben de poort naar nieuw leven stevig verzegeld zodat verwachtingen stranden en idealen wegwijnen. Soms heb jezelf de poort naar nieuw leven vergrendeld:

- je hebt je begraven in je verdriet omdat je geliefde is overleden;
- je blijft hangen in je verleden waarin je onrecht is aangedaan;
- je kwijnt weg in je eigen schuldgevoelens.

Hoe ook: je vindt een graf in jezelf, door een steen gescheiden van al wat leeft. Verdrietig -- ontredderd - zo voelt zich ook Maria Magdalena die terug gaat naar het graf.

In het Evangelie van Marcus is daar ook die andere Maria bij, de moeder van Jacobus. Jezus had hen tijdens hun leven tot in hun ziel geraakt en nu komen ze hier om te huilen en te rouwen om hun verloren liefde. Ze willen zijn lichaam balsemen, maar er ligt een zware steen tussen hen en Jezus.

In het Paasverhaal van Mattheus daalt dan een engel in een zware aardbeving naar beneden, rolt de steen opzij en gaat erop zitten. Van Godswege wordt de wereld door elkaar geschud: de steen waarachter Jezus begraven ligt, gaat rollen en de engel zegt dat ze niet bang moeten zijn: “de gekruisigde die jullie zoeken, is niet in het graf. Hij is ten leven gewekt!” Dan geeft hij hen de opdracht om deze plek van de dood de rug toe te keren en op weg te gaan om dit goede nieuws aan de andere leerlingen over te brengen.

Het goede nieuws dat je de levende niet bij de doden moet zoeken, dringt echter maar langzaam tot hen door, rouwen kost tijd. Maar kijk de bewakers voor het graf zijn bang geworden van de opschudding en slaan op de vlucht. De vrouwen staan op uit hun twijfel en verdriet, de steen voor hun hart rolt weg, zodra ze gaan leven in het voetspoor van hun geliefde rabbi. Zijn handen werden steeds meer hun handen, zijn stem riep in hun stem, zijn droom leefde in hen voort en zo stond Hij op in hen, en staken ze ook de andere leerlingen van Jezus aan, als een lopend vuurtje.

Kunnen wij dat ook: onze opgelegde en zelfbedachte bewakers achter ons laten en het graf van voorbij de rug toekeren? Gaan wij ook op pad om hem te vinden in het leven, in het wonder dat jezelf bent, en het leven van de mens die naast je is? De mens die vraagt of hij/zij er mag zijn in al zijn kwetsbaarheid?

- Wat goed om te zien dat de aangeslagen mensen in Brussel zich niet door angst laten regeren en troost vinden in samen zingen op het plein! Zo delen ze elkaars kwetsbaarheid en staan ze óp tegen het geweld!

- Wat goed dat er bij zulke rampen ook steeds weer mensen opstaan om te helpen, ook al zijn ze zelf gewond en lopen ze gevaar.

Voor mij is het Pasen als ik zie hoe mensen op een genadig moment telkens weer opstaan uit hun graf van angst, van verdriet en verleden ... als de steen gaat rollen en de bewakers op de vlucht slaan omdat jij je niet langer laat kisten!

Voor mij is het Pasen als ik samen met u, anderen, en jullie, jongeren, mag meewerken aan een levende kerkgemeenschap die haar talenten inzet voor een betere wereld; mensen die elkaar opzoeken om te zingen en te bidden; om het verhaal levend te houden dat ons is doorverteld over het goede begin van de wereld; over de doortocht van dood naar leven en over de Ene die ons daarin is voorgegaan.

En dan zullen we nog wel eens zien of die Kerk op zijn retour is. Als we elkaar maar de hand reiken: kerk en wereld - wereld en kerk, en niet het ieder - voor - zich tot evangelie maken!

Makkelijker gezegd dan gedaan, maar het is dan ook een uitdaging om christen te zijn:

- om telkens de uittocht te maken uit het land van verslaving en versloving;

- om steeds weer op te staan uit oppervlakkigheid, onrechtvaardigheid, discriminatie.

Daarom staat vandaag het water van de doop in ons midden, als teken van het nieuwe leven dat we eens begonnen zijn en dat we steeds kunnen vernieuwen.

Laten we daarom opstaan, ons paaslicht ontsteken, en daarna onze doop hernieuwen.

Opstandige Zegenbede (franciscaans)

Moge God ons zegenen met onrust
over gemakkelijke waarheden
en oppervlakkige relaties,
zodat er diepgang is in onze harten.

Moge God ons zegenen met boosheid over onrechtvaardigheid,
onderdrukking en uitbuiting van mensen,
zodat we werken voor rechtvaardigheid, vrijheid en vrede.

Moge God ons zegenen met tranen die we plengen
voor hen die lijden door pijn, verstoting, honger en oorlog,
zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost.

En moge God ons zegenen met zoveel dwaasheid
dat we geloven een verschil te kunnen maken in deze wereld. Zodat we doen waarvan anderen zeggen dat het onmogelijk is.